

omněnými obyčji, smysly

i mnohých pod jednú koží
ali jsú siet vieri, toliko pod
zakryše se znamenimi po-
jsú přikryti, jako by byli
zvolených.

mo známo; *odporných* protiv-
till se bezpečnými – 9 *násilí jest*
bdarování; *zbožím* majetkem –
Konstantina I., kterou učinil
kem říma a dalších území; na
ávo na světskou moc; *otrápení*
vávall – 19 *ten kněz*: t.j. papež
o blednosti po bídě, po utrpení –
ho císař – 23-24 *necht jest bídě*)
o přinášel zlo (podle středové-
4 na odívnu na odliv, na podlava-
ík a upřímeno níkterak správně

svaykli přivyskli, zvykli si – 35
lojen o dva kněze – 36 *prázdný*
oby veliká... vešla (duál) ty dvě
ských podvodných – 46 *znamení*
; *kolejáské* kolejní, universitní –
ion – 53 *osudní* podmanili si –
i hodnoty po papeži; sbor kardini-
8 *patriarcha*: biskup nebo arci-
b.; představený některých druhů
ivnich) určitého kostela – 59 *zdi-
tavěný* řádové provincie – v ní
u některých mníšských řádu;
pán koráhevní; vyšší šlechtič-
ich korouhví; *pukrabíte*; správce
jmíši šlechty – 70 *by dral odříal*

ia *dědinkach* na dědickém pozem-
něnici mezi zmatenci, pomaten-
ce spravedlnosti – 88 *sídlí pravé*
ozna na různé strany – 100-101
d *rozličné zákony* jsou podřízeny
zvlátní, odlišný – 104 *postupd*
ichylije se – 112 *hodiny hodinky*,
114 *aby sobě zlehčila aby si zac-
ylehlí vylíhlí*, vyzinuli se – 120

– 125 *shodení* oceňní – 126 *v této straně po této stranice*; *přiměřecce* přirovnávají-
ce – 128 *tepe blje, bojuje* – 129 *tělo dvě (duál)* tyto dvě – 130-131 *kleraký* nerovenství
jaká nerovnost – 131 *chutno přjemné*; *prázdnla... žufela...* (duál) zahálí... žerou... –
132 *podkasavé* podrobivo – 134 *u velké vedra* za volněho vedra – 137 *u prázdností*
v záhalec – 140 *dače potlačují*, utlačují – 144-146: 1 Kor. 12, 26 – 149 *trórehém* tro-
jitém, rozděleném na tři – 150 *nerovna* nenaležité – 155-159: Jan 17, 20-22 – 162
sjezdán spojen – 166 *zřízení* Máně – 168 *k svým správám* ke svým Hizeni – 172 *za*
správu jako pravidlo, zákon; *vychází* vybízejí – 181-182 *uříští* dokázati – 184
tahnuci sobě přislovujíc si – 185 *podílí* pod podřídati se – 186-187 *aby potáhla jeho*
k sobě aby ho získala pro sebe – 197 *uvodí* přivádí – 198 *člín* člověka člověku v získ
utváří člověka tak, aby byl jiným ku prospečku – 202 *se oznamuje* prozrajuje se –
204-205 *s domněnlími* s domněnkami – 215 *v milost* v lásku – 221 *výdyl* stálo – 225
domněnlími domnělými

230 *pod bleskem* pod leskem – 231 *zvolených* vyvolených

(O ŠLECHTE)

A že ta všecka dobrota urozenie vládyčho založena jest skrze zámysl
neprávý od pohanouov načezený k dobytí erbuov jich od ciesařu a od krá-
luv. Skrz služebnost hrdinství nějakých za dar mají i některé kupují ty
erby k své cti: bránu, vlcí aneb psi hlavu neb řebřík anebo puol koně neb
trubici aneb noží aneb jelito svinské neb něco k tomu podobného. V takých
erbich stojí dobrota aneb duostenství urození vládyčeho. I jest to urozen-
ie též slávy jako i erbové, od nichž dobrotu svého urozenie mají. A když
by se nedostalo peněz k tomu urozeni, blad by je přípravil, že by, nechajíce
erbou, i chytily se pluhuo. Protož samy peněze opravují čest erbuov jich
a přivodí slávu urozenie jich. Protož se více štěpuje sláva urozenie jich
penězí mnohými nežli erby slavnými, a kdež peněz nenie, tu s chlapy za
roveň sedic, dletem se studicec, často chleba k uobčdu nemajíce. A žé těch
rot mnoho jest vládyčich, ješto každá po svých erbich se počítá a své pok-
olenie za nimi; nebo jinak by nížádný nesměl se vládyků vzívat, když by
18 jemu erbové nesvědčili té dobroty etního urozenie kromě pokolenie Adama-
ova. Protož kdo svědky má a dovésti muož, že se jest dobré urodil
a řebřík nebo puol koně maje, listy jemu na to dává, že se jest lépe urodil
nežli Ábel, druhý syn Adamu, a jméno obdržel jest, aby vždy dobrý nazván
19 i jménem byl: by pak najhufo činil, erb jemu nedá zlým být. Než pak, aby
právě dobré urozený byl, to musí vyvéstí tuto jistotu, aby ukázal, že po
mateli bábu a děda vládyky měl jest a po otci bábu a děda měl jest; tchda
20 se jest právě bez zmatku urodil z psí hlavy. Pakli tiem rádem nemiož psí
hlava jeho dobrého urození svědčiti, ihned chlapem smrdí nemuož tak
vysoko výti o svém rodu a hanba jeho nutí a ponižeje k zemi, protože čtyři

nesměl by hanbu oči zvěsti, kdyby hanbu za hanbu měl. Protož sláva dobrý vládyče jsú jich erbové. A jakož sami erbové veliké slávy sú, takúž slávu tému uvodí, ktož se v nich rodí. Protož veliké slávy jest puol koně malovaného, a ktož od něho rod vládyči má, též slávy jest jako puol koně malovaného.

1 dobrota urozenete vldykyho urozeny pôvod, urozenost vladycak; skrte zdmysl nepravu na nepravdivém vymyslu - 2 k dobyt k ziskáni - 5 trubek trubku - 8 by pŕvraall pŕivedi by k... - 9 oprauu! ospravedlňuj - 11-12 s chlapy za roveň se sedláky jako rovní - 13-14 své pokulené jejich potomci - 14 se vzcevatu nazývali so - 16 dovedeli dokázali; se jest dobre urodil narodil se jako urozeny - 17 dôdu; t.j. kráľ - 18-19 aby smien byl aby byl považován - 20 prdol opravom, pravem; vypredeli dokázali, prokázali - 22 bez známku bez odporu, bez pochyby; z psí hlavy; z erbovni rodniny (ironicky) - 24-25 čiži kultov čtyři porody, čtvero urozenení, t.j. lechitcky pôvod obou dôdu a babilek - 25 dobrota urozenosti - 26 peském hanebném - 27 ne-smel by... zdešti (z dvésti) neodvážil by se zvednuti - 29 uvodite pŕivedi, dňají

(O MESTANECIU)

Ale mistr Protiva, mluv o základu mest, toto praví: že Cain pro vraždu bratra svého udělal jest město, jehožto vzdělání příčina jest byla, že lúpežem a násilím zboží shromáždil jest. Protož svých zlodějství jest požíval a sprostnost života lidského nalezením cíle země, vah a mír v chytrosti nebo ve ltvitosti proměnil jest a v porušenie přivedl. Cíle země první položil jest a města zdmí ohrazoval jest, a boje se těch, kteréž jest urazil a zlupil s svou rotou, v svých městech jest shromáždoval. Tak písmo i mistrové základ první měst oznamuje.

Protož Cainovi se přidává počátek měst a hradu dělání, a to z příčiny viraždy, lúpeže a násilí, nebo Cain pro nenávist zabil jest bratra svého Abele a učiněn zběhem a tulákem na zemi, boje se za život. Protož najprvě město, udělal jest a potom jiné lúpil a násilí jím činil. A těmi lúpeži zboží shromáždili. A lid zlý sobě k zlodějství sebral a potom jiná města dělal jest, aby je osadě zlodějským lidem mohl se brániti těm, které jest násilím zlupil. Protož vražda jeho přivedla k dělání měst a města jeho vedla k lúpežom bezprávným, nebo nemuož se mnozství zavřít na městě k válkám jinak, než jiné lúpeži násilím, i žrati lúpeže, bránice se jinym. Protož jaké mají založení města a hradové v Cainovi, tak stojí v též šlépěji kráčejcē, nebo jiní by nemohli měst a hradu osíesti, jedno vražedníci a násilníci, lichevni, kupci, trhovci, šantročníci, ještě se najvice nevěrami a lakomstvím pickují. Proto založice města a hradu a ustavice mnozstvie městské na takých křivotách, takéž jich ostříhati music skrte násilé a bezprávie jiných, na každý čas připraveni sůce k vráždě, neb vždy na ně běží nepřízeň, bezprávi od jiných i zrady, a oni takové nepřízeň vždy hotovi sú děliti se krví,

23 Činice zlé za zlé. Mají-li město tvrdé k bránění, tehdy lúpí a násilé jiným člne, aby zbohatěli, a těmi bezprávimi popudíce na se mnohých, a tak válku proti sobě zbudí. I přijde jim na to, že se tak zapletú, aby jediné ve krvi a v lúpežích usilovali, tepouce se a k bití ohrady připravujíce. A pakli takové silly nemají a smělosti, aby jiné skrte násilé lúpili a války začinali, ale to 29 v' sobě mají, aby netrpeli násilí od jiných. Protož nu to všecko mnozství městské připraveno jest, aby se bránili těm bezprávím s poddáním životu svých k smrti: jiné zbiti chtiece, sami se k zabití poddávají. Protož pro zachování životu a statku město udělajice, musí krev prolévat, a chtiece cizie prolévat, musí své k témuž poskytati. Protož to pokolenie městské a'erbově, ještě kryje životu na hradiach, na tvrzích a na městech, vzdyláka ve krvi bratra svého a násilím je dávi. Protož jest pokolenie Cainovo, prvního vrahedníka. A s tím bytem nemuož se jeho vráždu pustiti, nebo založice pokoj života tělesného a prospěch statku časného, i dělati na to města a mnozství je osaditi i musí přidati příčiny k městu, aby úmysl první došel, aby je vždy hradili, vždy nad ním bočeli v noci i ve dne, aby jeho nizádny neztekli a jím životu neznordoval a zboží jimi nepobral. Pakli se 35 kto zevi své nepřízeň, chtě něco vztib nebo poškoditi, ihned bez pomeškání zvoli všecky, to mnozství městské, k zabiti. Pakli zlapají zloděje a neb zrádce, tém neodpusti aniž se upokoji, dokudž jich krve neprolejí. 40 Protož od založení počnouce mnozství městské, aby u pokoji životu a zboží chovali, musí státi na krev každému, kto by jim chtěl na to bezprávi sáhnuti, a na to všecku péci města přidati, aby mnozství, mají se za čim kryti, mohlo se všecku městského neštěstí odbiti. A položice takový zámysl mnozství městského k zachování života a statku u pokoj, jakož žádají, tehdy 45 neostane v nich žádné příkazání boží, kteréž přileží k milování blížních; nebo pro svůj pokoj, kterýž chtí za zdí sytý zachovati, některé násilím budť lúpiti, některé ltvitivě kozličné oklamávati a na protivné sobě sahati, hrdla jiných odjmajice. Nebo poněvadž proto hradí se a okopávají, aby bezprávie ne-trpěli na životu na statku, musí vždy zlé za zló činiti, bránice se bezprávi 50 Protož ta všecka příkazání musí přestupena byti, kteráž trpělivost přikazuj křesťanom a obranu života a pomstu zapovídají: „Ne sami se bránice, naj-milejší, neboť dí pán buoh; „Mně pomsta a ját odplatím.“ Protož jest-li lačer nepřítele tvojou, nakrm jeho, a jest-li žiczniv, napoj jeho.“ Ta všecka příkazanie boží musí přestupena byti, když tak za zdí u pokoji to mnozství chce života chovati. A co sami mezi sebú bezprávie mají, v súdich s svájr děle skrte práva pohanská, pravdu často sobě nepravdu činice, přestupujíci příkazání Kristovo, ještě velli přidati plášť k sukni a nechatí sváruo v sou diech. Protož ani k blížním, ani k bohu neostane nižádne příkazanie Kris tovo na tom lidu městském: tak se zlé za zdí chová a v to šibalství svorné 55 se uplete. Nebo die miláček Ježíšuo: „Tot jest láska božie, abychom v příkazání jeho chodili.“ A jinak milosti jeho nemuož mieti, jediné zachová-

vajice všecka příkázání božie. A když pak jediného nenie na mnozství městském, tehda ovšem milost božie nemají ani jie mohú mieti, tak bydléce ve mnohých přestupeních a v zapletených takových, pro něž nižadnú stranu nemuož příkázanie božie přistúpiť. Protož hroznú včet protok die o nich: „Viděl sem zlost a protivnost v městě. Ve dne i v noci na zdech jeho zlosi a práce prospířed něho a nespravedlnost násilé; z ulic jeho nesešla lichva a leſt.“ – Dosti tvrdý nápis a nesličná pověst na ty, ještě chtí všecka se cti provést. Nechť to smaži s sebe tuční a můdří městal Ale by jím kto rovný poslal do rady takový list, toť by se naduli; ta srdeč pýchú prorostlá řekla by: „Hani dobré, hani pány Rathuzní!“ Protož nepochybnej mož fečeno byti to pismo, že jest viděl zlost a protivností v městě, všelikého pokolenie zlost, ještě jest každá protivna velmi bohu, že takové mnozství, šibalsky spojené, v němž nižadné příkázanie božie neostavá aniž muž mieti v něm podlé toho běhu, v němžto mnozství městské založeno jest, nelze jest s jich úmysly nižadnému příkázání božímu ostatí v nich. A poněvadž nenie v nich příkázani boží, tehda jest přestupení všech. Protož m isí v nich byti všelikého plemene hřichů hojně rozmnožený. Pomsta a krev, ta ihneď od základu příkopou a zdí na ně vltá jest, potom pýcha za erby u patách kráčí za nimi k lakomství – tím město stojí –, obžerství, opilství, rozkoši tělesné (smilství, cizolozství, plzkých milostí, frejuov) k úrazom jedni druhým, ohyzdně obcujíce, peská spolu m uvenie majice, jedni druhým jako jáma prokopaná k slomení hlavy. Pýcha jako siet osáhla je ve všech věcech jako pokolení erby zkrounovaná. Všecky věci s poctivostí a s chválou tohoto světa chtí provést, vládykám se rovnajíce postavů, oděvy, pokrmy, nápoji, domy, pokoji, světnicemi, loží. A což koli jednají, vždy řekají: „Ať jest počestno.“ Jediné žet jich záchodové nepočestnější smrdí nežli vesních výruov, jiné vše se cti chtí mieti. A lakomství, to jim přirozenie, aby každý honil, kdež muž. Nebo to mnozství zdi okročené málo dědin k tomu mnozství má, a založili sú mieti stoly tučné bohatcovy, domy vysoké a nákladné a jiná zboží mnohá. Protož na to musí dobývat, jakž koli budú moci, obchody, trhy, kupectví, krémami, řemesly, lichvami, lsti, jakož teď písmo die, že „nesešla z ulic jeho lichva a leſt“. Každý mietí Ištivé na bratra svého, aby jeho ujal a sobě nahnal, aby jeho lípil v tom, oč s ním má dělit; a což u něho vidí sobě libého, aby o to skrze leſt hlédalek němu, aby jeho zklamal na tom. Nebo jest všecka věrnost a milost bratrská umrtvena, protož muž bratra svého loví až do smrti, die pán buoh. Protož lichva tu jest hojná i zjevná i v puojetí peněz na dědiny, na lúky na určený rok, aby užil dotud, a nemuož-li vyplatit na ten rok, ztratí drahú věc za malé puojetenie. A těch běhuov lichevnych mnoho mezi sebú mají, ještě bohatějí jedni druhými skrze lichvu a bohatí chudé sehlí těmi běhy lichevnymi; ač nebude zjevná lichva, ale bude znalována nějakým milosrdenstvím nazvaným aneb spravedlností. Protož toho lidu městského pravý

110 jest byl otec Kain na mnohých kusích, nebo on sprostnosť života proměnil jest v leſt nalezenim vah a měr, Jenž předtem tak sprostny lid, že snadne směnili sú jedny věci za druhé, nevážice ani měřice, až on jim položil, tém zlým, aby pod vahú a pod měrú ceny šly. Protož tento lid v tom má můdrost velikú, aby váhy a měry majice, někde k sobě větčie a od sebe menšie. 115 A pakli měry a váhy pod vyrčením rychtářským musí jiti anebo že jsú pravé, ale nasadi cenu přielis drahú. A což vážie anebo měři, to umějí vše, tříšťovatí: koření v vlnce chovati nebo kamenička do něho namiesiti, aby těžká na váze malé vše byla; též obilé s plevami zespod smiesi. Tak dábelskú leſt jednají jedni proti druhým k oklamání, umějí jednatni v trzích, v remeslech. Protož z samého břicha Kainova ten lid se všeliku lstí vyšel jest. Nebo synov Agar, umějice můdrost, kteráž z země jest, byli sú kupci zeměti, a Temanšti, ale můdrosti boží sú nepoznali; takéž tento lid pln jest můdrostí zemské smiešené se Isti, ještě poslujuje jich lakomství a ku polapení bratra, aby jeho škodami šťastněje na světě a prospěšněji uměl byti, čím Istivéje bratra umie uití.

120 Protož veliká rána všeje stala se jest, když tak odporná šibalstva skrze jednání Antikristovo u vieri umiešena jsú se všelikými přestupeními a odpornostmi Kristu Ježíšovi, aby jsúce pod koží viery, tak škodne jí na zemi. Potlačili a k sobě ji přitáhli; aby stála podél nich na jedni šlapějí, až by ji najposléze, ujmúce mezi se ta šibalstva, uvedla ji po sobě, rozkazujice ji, aby jim shovívala, jha těžká na ně nevezkládajici. Protož všecka ztracena jest pro ta mnohá zlosynstva, priměsená k ní skrz lež Antikristovu, Jenž sú moc ujala nad věrú a tāhnu jí po sobě, a ona nižadné moci v své pravdě nemuož ukázati. A že ta šibalstvie sú základové zeměti, protož vieri se nesnadně pusti, by ji zjevně zapřeli, a právě ji také držeti nebudú aniž mohú. 125 podlé svého založení a podlé svých zámysluov odporných Kristu. Nebo kdyby chtěli v pravdě všeje povoliti, ona by jim příkopy zasula a okolo měst, hraduov a tvrzí zdi by jim položila a z všeho mordérství i z jiných zvláštností městských by vyvlekla, v nichž jest moc Antikristova proti Kristovi silna; nebo, kdyby chtěli v pravdě všeje povoliti, musili by se těch všech věci pustiti. Protož nyni tak Istivé se viere přídříce, najspieše s ní tak falešně vuokol puojdú, usy jí a prstem ukazujice, aby ji držali a opatrně na šibenici vedli. Protož město jest nádoba jedu mnohotvárného, aby trávilo mnohotvárnú tráveninu své přebyvatele i jiné všecky okolo sebe, aby v smrt uběhili ti, ktež se k nim přivinti jako k sodomským lidem, Jenž plá smilstvím, opilstvím a rozkošní. A všecky pohostinu vcházejici blázivé okolo sebe ztráví svým opilstvím a zlými a porušenými příklady; téměř všechn lid sedlský v jich pýchu a v lakotu se obláčí a jich Istivým kupeckým se učí a obvyká jich okrase a v rozkoši jich leze. Protož město jako malomocný mnohotvárné barvy malomocenství, ještě rozličně mohú zkažení býti lidé jich malomocenstvím. Nebo v městě jsú pochotné věci žádostí,

1 tělesným, bezpečenství těla, rozkoši, poctivost kříva s ochothenstvím odným, ale jediné na potkání a těm, ještě pohostinu vcházejí, ale na trh lčím zubem proti všem. Protož se na bydlo táhnu mnozí do měst i továrví jich obvykají ti, kteříž okolo nich jsú, pasúce se lahodami jich, tož musí silný muž podlē viery býti, ktož jedem rot erbových a městech nebude otráven. A kněz vejda mezi ně na to, aby je navedl na pravu tu, a prvé než on ji navede, až oni jeho otrávi a svedú jeho svými stoly, točujice hustčeho, zasílajice, lahodice, až pomalu, nezfetedlné kněz iné na jich cestě. Prvé než on je můdrosti nauči, až oni z něho blázna si, až i přijde na to, že oni počnú se jemu posmievati říkuce: „Tof se kněz ci na kvasu opil, že nemohl s nemocnými mluviti.“ Protož takový stojí i nimi jako umrlec; nevedef šibenici na hrdlo ten lid zpražilý, ještě prvé zumi knězi nežli kněz jím.

A protož z téchto věci muožen srozuměti, což netrpělivost mož zlých idí uvěsti a kterak daleko muož je od viery i ode všech ctností odsudití. ož muož známo býti na lidu městském a hradském, že chtieco u pokoji ty a statky zachovati, aby jim na to nemohl nižadný snadně sahati, radí město a okopají a osadí je mnozstvím, aby za zdí a za příkopy mohli uchovati od zlých věci, jichž trpěti nechtí – pakli se nepřízeň zdržíne, se mnozství silně brániti mohlo. A založice ten zámysl, musí v to ve ko uběhnutí, nač je přebývání města vede. Protož přebývání města i je v ty nepravosti, kteréž se města přídrží a z něho se rodi. A toho i jest základ netrpělivost, že nechtí nižadných bezpráví trpěti ani pro i, ani pro své spasenie. A protož ta netrpělivost jich se neupustí; dokudž na místě stojí, vždy se budú biti pro svá bezpráví. A dokudž se tak bítí i, dotud viery následovati nemohu. Protož nemuož tak mnoho viery ci jedna věc od lidí, jako takový byt mnozství městského odvrhl trpět, nebo bez trpělivosti nelze jest viery pravé držeti. A protož městozené k uobraně jest najdopornějše věc trpělivosti, a najvětší osídlo jest često těm, ktož sú z viery dlužní trpěti bezpráví. Protož sv. David viděl zlost a protivenství v městě a uprostřed něho práci, nebo město své yvatele napne na mnohů práci a obtíží je mnohými břemeny, aby stavěli, hradili, stříheli jeho ve dne i v noci, bili se a války vedli pro ně, ch prací mnoho v městech obec trpí. Než pak v hřiechách, kteří v měsíci, veliký práci mají a lakomství každý v svých obchodech dosti , že mnohů práci musí na se vzítí. A než pyše dosti účini, co nákladu, áce na ni naloží! Co pak práce obžerstvie a opilstvie na ně uvede! Co i vé a nenávisti práce na konšely uvedú! Co na knězech práce neúžitečné ihnel! A tu všelikú práci hřiechové uvodí na města, aby jich břiemě bylo v nepravostech jich. Protož pán Ježíš, vida město v tak hrozné , plakal nad ním vida, že v té zlé práci již pokoj má, bito jsa bolesti říje.

Ale to by mělo váženo býti, kdyby mohli lidé školy viery znáti, odkud jeje zkaženie přišlo jest? Jediné z toho, co se pravi o městech. A kto jest takový poběhost těch šibalských rot vieče příčetl a zřiedil je věru skrze lež se všemi odpornostmi jich, ten jest člověk hřiecha, syn zatracenie, ještě pohanství zjevného za hřiech nemá, anebo jinak: Antikrist domáci, uhlavní nepříatel Jezukristu, ještě všemi cestami mrtví Jezukrista. Tenť jest ta šibalství odporná městská a jiná včetl u vieru skrze lež, aby ta oklamána lež, nazvaná věru, chránila ta všecka zlosynstva, přičtená lžívě Jezukristovi, aby jeho viera pravá ven vyvržena byla skrza ta zlosynství šibalská,jenž oni sú síla Antikristova proti Jezukristovi. Protož Antikrist zřiedil jest města pod věru skrze svú lež se všemi nepravostmi jich; a krvavosti městské, co jich jednají, mrtviece lidi, to jim za službu boží počítá; a tu lstivu chválu boží, kterúž jest zřiedil mezi křesťany skrze svú vysokú lež, jižto najsilnější vede v městech: kostely veliké staví, zvony veliké slévá, kněží a žákuov mnoho jest nasvětí, aby uprostřed těch vrážedníkuo zdála se najslavnější služba bohu, ale nic výše než samými kříky a notováním v hlasích vymyšlených od kněží a žákou pyšných smilných. Protož ten člověk hřiecha oslavuje takové mnozství hřiešníkův chválu boží a řady jeho skrze lež a pokojí jich svědomí, aby svých hřiechův neměli za hřiechy, ale aby najtěžše hřiechy měli za službu boží, a sú-li kteří proti svědomí jich, na to jim odpustkuo dosti dá a vody jim nasvětí a postaví kropáč u dveří, aby ty hřiechy smývali sebe. Protož kdo muož mluviti o zkažení viery aneb počisti odpornosti, jimiž jest viera zkažena skrza ta šibalství městská i jiná? Nebo člověk hřiecha, pasa se a bohatěj hřiechy, ředi svú lži takové mnozství hřiešníkův pod vieri. Protož tolik jest mohli úrazuov a odporností vieči uvěsti, že jest z lidí vypadla a v neznámost a v zapomenutí jest vešla, jako by nebýala na světě. A najviece proto, že ten člověk hřiecha své úrazy a odpornosti viery oslavil jest světu jako vieri s velmi velikú chválu, aby mohli své úrazy jako chválu a řad boží světu ohlašovati. Protož jemu ziskat hřiechu mnozství, protož mohli jest své bludy za vieri světu uvěsti i pase se na ně hojně a bohatě a cti a chvály tím sobě na světě dobývá a mnohé národy svú omylností spolkují jest v hřiezech a oslavil jim svú lež jako službu boží.

1 mistr Protiliva: mřiněn Jan Víklef († 1384), anglický církevní reformátor, z něhož Chelčický sice čerpá některé myšlenky, ale zároveň s ním polemizuje (*protiliva* = protivník papeže a církve); citovaný zde spis *De civili dominio* (O světském panování), kap. 21 – 2 vzdělání založení, zbudování – 3 zboží statky, majetek; *sprostnost prostotu* – 4 cíle hranic – 6 které jest určil kterým ublížil

9 se přidává přisuzuje se – 11 boje se za boje se o – 18 založenie základ – 19 osadit; jedno lež, jen – 20 řantrónici podvodníci – 21 se pickují krmí se, živí se; ustavice postavice – 22 na křivoláčkách na nepravědnostech; osfíhati ochraňovati –